

09/10/2023

Ο Μητροπολίτης Γουμενίσσης στην Ιερά Μονή Αναστάσεως Χριστού Λουτρακίου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Γουμενίσσης, Αξιουπόλεως και Πολυκάστρου](#)

Στην [Ιερά Μονή Αναστάσεως Χριστού Λουτρακίου](#), με την ευλογία του Σεβασμιωτάτου [Μητροπολίτη Κορίνθου](#) κ. Διονυσίου, προέστη στον Όρθρο, στην Θεία Λειτουργία και κήρυξε τον Θείο λόγο ο εκ Λουτρακίου καταγόμενος Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Γουμενίσσης](#), Αξιουπόλεως και Πολυκάστρου κ. Δημήτριος, χθες.

Μαζί του συλλειτουργήσαν ο της εβδομάδος Εφημέριος της Ιεράς Μονής Πανοσ. Σύγκελλος π. Πρόδρομος και οι Διάκονοι π. Μιχαήλ Πόποβιτς, της Ι. Μητροπόλεως Γουμενίσσης, και π. Χρήστος Χίλιας.

Τον Σεβασμιώτατο κ. Δημήτριο προσεφώνησε ο Θεοφιλέστατος **Επίσκοπος Κεγχρεών** και Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Αναστάσεως κ. Αγάπιος «καλωσορίζοντάς τον» στην Ι. Μονή της γειτονιάς του, αφού αυτή ευρίσκεται πλησίον της πατρικής οικίας του.

Η Ι. Μονή της Αγίας Αναστάσεως, στον χώρο έξωθεν της οποίας έπαιζε στα παιδικά του χρόνια ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γουμενίσσης, σήμερα έχει την εξαίρετη τιμή και την ιδιαίτερη ευλογία να ίσταται ο σύντοπός μας Αρχιερέυς προεστώς της Ευχαριστιακής Συνάξεως ευλογών, αγιάζων και κηρύττων στους Πατέρες και τους προσκυνητές αυτής.

Ένας Ιεράρχης εκ των πλέον πεπνυμένων Ιεραρχών της καθ' Ελλάδα Αγίας Εκκλησίας, εγκρατής θεολόγος, με πολύκαρπη και καλλίκαρπη Ποιμαντική διακονία, ο οποίος πολλάκις «έδωσε εξετάσεις» και άριστευσε μένων πιστός «έν οίς έμαθε καί έπιστώθη» (πρβλ. Β' Τιμ. γ',14), όλως ιδιαιτέρως εξασκήσας την αρετή της «ξενιτείας» εκ «του τόπου του και της συγγενείας του» (πρβλ. Γεν. ιβ', 1) σήμερα παρίσταται ανάμεσός μας και η παρουσία του χαροποιεί όλους μας διό και τον ευχαριστούμε για την τιμή και την ευλογία και τον παρακαλούμε να μας διδάξει εκ των γνώσεων και των εμπειριών του.

Λαβών τον λόγο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γουμενίσσης κ. Δημήτριος και ευχαριστήσας τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη κ. Διονύσιο για την φιλοξενία και τον Θεοφιλέστατο Καθηγούμενο άγιο Κεγχρεών κ. Αγάπιο για τους φιλόφρονες λόγους του αναφέρθηκε κατ' αρχήν στις αναμνήσεις εκ των παιδικών του χρόνων σχετικά με την Ι. Μονή Αναστάσεως, η οποία ευκρινώς εφάινετο εκ της πατρικής

του οικίας, αφού τότε δεν υπήρχε η πυκνή δόμηση της περιοχής όπως σήμερα, θέτουσα την «σφραγίδα» της στην παιδιόθεν κλίση του για την αφιέρωση και την Ιερωσύνη.

Στην συνέχεια, με αφορμή το Ευαγγελικό ανάγνωσμα της Κυριακής, μίλησε για τον θάνατο ως «επίλογο» της παρούσης ζωής και «πρόλογο» της αιωνίου και πόσο χρήσιμη είναι για τους πιστούς η «μνήμη» του. Εξήγησε στο Εκκλησίασμα την Κυριακή φιλεύσπλαγχο προσταγή προς την μητέρα του τεθνηκότος νέου· «μὴ κλαῖε» (Λουκ. ζ',13) και τόνισε δια παραδειγμάτων από την ζωή των Αγίων της Εκκλησίας την πρόνοια του Θεού και μέσω αυτού τούτου του θανάτου, ως και την υποχρέωση πάντων των «περιλειπομένων» για προσευχή υπέρ αναπαύσεως των κεκοιμημένων αδελφών μας και δη στην Ιερά Πρόθεση.

ατος, που
ενοι την

